

ביאור בדרך אפשר

ובגמילות חסדים ומתפלל עם הצבור, מעלה אני עליו
 כאילו פדאני לי ולכני מבין אומות העולם, שמזה לפי דרשת
 חכמינו על הפסוק שהעוסק בתורה, בגמילות חסדים ובתפילה בציבור עליו
 נאמר "פדה בשלום נפשי" כי הוא כאילו פודה את הקדוש ברוך הוא בעצמו
 ואת כל עם ישראל מוכן שפסוק
 זה קאי מכיון על הגאולה
 העתידה כאשר תהיה הפדייה של
 הקדוש ברוך הוא, כביכול, מהגלות
 (כדברי חכמינו שבזמן הגלות גם
 השכינה נמצאת בגלות, כביכול, ככתוב
 "בכל צרתם לו צר") וכן תהיה הפדייה
 וההצלה של "בני", בני ישראל שהם
 בניו של הקדוש ברוך הוא.
 וכן מוכח הוכחה נוספת לכך
 שהפסוק "פדה בשלום" קשור בגאולה
 העתידה לבוא גם מאגרת
 הקדש' שבספר התיאור דבור-
 המתחיל הפותחת במאמר חכמינו
 ז"ל אין ישראל נגאלין אלא
 בצדקה,⁴ שמבאר שם רבנו
 הזקן באגרת זו שעל-ידי הצדקה
 שנקראת שלום, שהרי היא
 מקרבת בין איש לרעהו. וכן, בלשון
 רבנו הזקן באגרת הקודש' האמורה,
 "לפי שנעשה שלום בין ישראל
 לאביהם שבשמים..." נעשית
 הגאולה הפרטית בנפש כל
 אחד מישראל, ועל-ידי זה
 שכל אחד מישראל בפרט עובר ממצב
 של גלות למצב של גאולה נעשית
 גם הגאולה הכללית של כל עם
 ישראל, שמזה מוכן גם כן
 שפסוק פדה בשלום נפשי
 קאי מכיון על הגאולה
 העתידה. ותוכן הפתוח הוא
 לבאר אופן הגאולה, שכן הגאולה עצמה יכולה להיות בכמה אופנים
 והפסוק מלמדנו שהגאולה תהיה בדרך של "פדה בשלום" שזהו אומר
 וזהו הטעם הפנימי לכך שהכתוב אומר "פדה בשלום", להורות שהפדייה
 היא בשלום, והינו דעם היות שישנו הענין דמקרב לי,
 וקרב הוא מלחמה כפי שבפסוק דוד המלך ניהל מלחמות עם אויביו,
 מפל-מקום הרי זה פדייה וגאולה בשלום. וטעם הדבר, הסיבה
 לכך שלמרות שקודם לכן היה מצב של "קרב", מלחמה, למעשה הפדייה היא
 פדייה בשלום הוא, כי ברבים היו עמדי, דרבים הוא ענין של

פדה בשלום נפשי מקרב לי כי ברבים היו עמדי.¹ ועל פסוק
 זה נאמר באחד ממאמרי הרבי הפותח בפסוק זה (שבת פרשת ויצא, יו"ד
 כסלו, תשמ"ו) "שבכל ג' הגאולות דרבתינו נשיאנו – גאולת אדמו"ר הזקן
 ב"ט כסלו, גאולת אדמו"ר האמצעי ביו"ד כסלו, וגאולת כ"ק מורייחמי
 אדמו"ר ב"ב תמוז – אמרו בעלי
 הגאולה פסוק זה ביום שנגאלו. בנוגע
 לגאולת אדמו"ר הזקן ב"ט כסלו ידוע
 מה שכתב אדמו"ר הזקן באגרת
 הקדוש שלו, כשקירתי בספר תהלים
 בפסוק פדה בשלום נפשי כו' יצאתי
 בשלום מה' שלום. בנוגע לגאולת
 אדמו"ר האמצעי ביו"ד כסלו, ידוע
 שרבתינו נשיאנו היו אומרים שיעור
 תהלים כפי שנחלק לימי החדש, וכיוון
 שהפסוק פדה בשלום נפשי הוא
 בשיעור תהלים החדשי דיום העשירי
 לחדש, הרי שביום גאולתו (עשירי
 בכסלו) אמר פסוק זה. ובנוגע לגאולת
 כ"ק מורייחמי אדמו"ר ב"ב תמוז,
 ידוע מנהג רבתינו נשיאנו שבזמנים
 ובמצבים מיוחדים היו מוסיפים לומר
 השיעור תהלים כפי שנחלק לימי
 השבוע (נוסף על שיעור תהלים
 החדשי), וכיוון שהקביעות ד"ב תמוז
 בשנת תרפ"ז (שנת המאסר והגאולה)
 היתה ביום שלישי, והפסוק פדה
 בשלום נפשי הוא בשיעור תהלים
 השבועי דיום שלישי בשבוע, מוכן,
 שבעל הגאולה ד"ב תמוז אמר פסוק
 זה ביום גאולתו. ומבואר במקום אחר
 שהשייכות דגאולת יו"ד כסלו לפסוק
 פדה בשלום נפשי היא (בענין אחד)
 עוד יותר מהשייכות דגאולת י"ט כסלו
 ו"ב תמוז לפסוק זה, דכיוון שפסוק זה
 הוא בשיעור תהלים דיום העשירי
 לחדש, הרי השייכות דפסוק זה [לגאולה ד]יו"ד כסלו היא מודגשת בכל
 שנה ושנה".
² הנהגה פירוש הפשוט של הפסוק "פדה בשלום" הוא שפסוק זה
 אמר דוד המלך עליו-השלום עבור נפשו ככתוב "פדה בשלום
 נפשי" ונפשות כללות ישראל כתורה לה' על שפדה את נפשו והציל
 אותו מרודפיו ומאויביו ועל כך שפודה ומציל את כללות בני ישראל. ונוסף
 לזה, בנוסף לפירוש הפשוט, ישנו גם הפירוש שד"ר רבתינו
 ז"ל³ בגמרא על פסוק זה, אמר הקב"ה כל העוסק בתורה

(1) תהלים נה, יט. (2) ראה גם אוה"ת (יהל אור) לתהלים עה"פ (ע' רד ואילך). (3) ברכות ה, א. (4) ס"ד.